

Monica Seeley

A vakcinák és a magzati szövetekkel végzett kutatások sötét világa

Ez a mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyar nyelvű keresztény irodalom tárháza – állományának része.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Monica Seeley

A vakcinák és a magzati szövetekkel végzett kutatások sötét világa

Az eredeti angol nyelvű esszé lelőhelye:

<https://www.catholicworldreport.com/2021/05/17/exploring-the-dark-world-of-vaccines-and-fetal-tissue-research-part-1/> és

<https://www.catholicworldreport.com/2021/05/26/exploring-the-dark-world-of-vaccines-and-fetal-tissue-research-part-2/>

Fordította: Felsővályi Erzsébet

Lektorálta: Nagy Zoltán

©Monica Seeley és Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció Monica Seeley kétrészes esszéjének magyar fordítása. Az esszé a Catholic World Reportban jelent meg 2021. május 17-én és 26-án. Ez az elektronikus változat a Catholic World Report (szerkesztő Carl E. Olson) és a szerző, Monica Seeley engedélyével készült. A címdal képét is a Catholic World Reportból vettük át. Ezt az elektronikus változatot a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a szerzőé és a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtaré (magyar fordítás).

Az eredeti lábjegyzeteket a Fordító megtoldotta újabbakkal, hogy a magyar szöveg megértését segítse.

Lehetséges, hogy a cikk fordítása óta egy-egy hivatkozott honlap nem hozzáférhető, mert a cenzúra eltávolít olyan anyagokat, amelyek nem egyeznek érdekeivel. (Ez különösen érvényes az abortuszt érintő kérdésekre.) Néha a hiányzó anyagot – egy kis kutatás árán – meg lehet találni más címen. Ha a lábjegyzetben megadott hivatkozás hibát eredményez, érdemes megpróbálni az internetes cím bemásolását közvetlenül a böngészőbe.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
A szerkesztő bevezetője	4
Első rész: A közvetett bizonyíték	5
Szenzációhajhászás vagy igazmondás?	5
Vakcina, abortusz és fajnemesítés	7
Le a nyúlüregbe.....	10
Bolond beszéd	12
Második rész: Alapelvek.....	15
Kitervelt abortuszok.....	17
A szervátültetésekkel való párhuzam.....	18
A hipotermia be nem vallott szerepe	20
A halhatatlanság mítosza	21
A kerék újra feltalálása és etikus alternatívák.....	22
Kivételes lehetőség	23
A közönyösség ördöge.....	24

A szerkesztő bevezetője

A vakcinaipar régóta nyugtalanító kapcsolatban áll az abortusziparral, és ez a kapcsolat ma is szorosan fennáll.

Az itt következő kétrészes esszé a vakcinagyártás, az eugenika¹ mozgalom és az abortuszipar bonyolult és gyakran háborzongató – tudományos, történelmi és egyéb vonatkozású – kapcsolatáról szól.

¹ Az eugenika vagy eugenetika – fajnemesítési elmélet – olyan társadalomfilozófiai irányzat, mely az ember öröklődő testi és szellemi tulajdonságainak javítása érdekében végzett beavatkozásokat hirdeti. Az utópista eugenetikai gondolat kidolgozója az angol Francis Galton, Charles Darwin unokatestvére volt. Megfogalmazása szerint: *Az eugenika tudománya mindazokkal a hatásokkal foglalkozik, amelyek egy faj veleszületett kvalitásait javítják, és amelyek ezen kvalitások lehető legelőnyösebb kifejlődését elősegíthetik.* Propagátorai a társadalom felelősségére és az altruista hozzáállásra hivatkozva hirdették az emberi intelligencia növelésére, a társadalmi terhek enyhítésére és az emberi szenvedés csökkentésére irányuló törekvéseiket. Az eugenikát a történelem folyamán többször használták fel ürügyként faji megkülönböztetés igazolására. (Forrás: Wikipedia, 2022/09/30)

Első rész: A közvetett bizonyíték

„A magzatok még élnek, amikor a kutatók kezdik eltávolítani testükből a szöveteket.” Ez a megdöbbenő kijelentés Pamela Acker, egy oltásokról szóló könyv szerzője, volt vakcinakutató szájából hangzott el. Az interjú, amit Acker a *Lifesite News* internetes újságnak² adott a magzati szövetek kutatásáról és a vakcinafejlesztésről,³ rövid időn belül cikkek és válasz-cikkek áradatát indította el.

A *Lifesite News* házigazdájával, John Henry Westennel folytatott beszélgetés témája a HEK 293 és PER.C6 elnevezésű magzati sejtvonalak története volt. Ezeknek bizonyos értelemben közülük van az Egyesült Államokban ma használatban lévő minden COVID-19 vakcinához is.

Végül is, hetek múltán az interjú eltűnt az internet tengerében, a rákövetkező vitacikkek hullámai elborították. A COVID vakcinákat illetően teológusok és bioetikusok továbbra is különbséget tettek tesztelés és gyártás között, valamint az együttműködés mértéke szerint anélkül, hogy Acker állítására utaltak volna. Egyszerűen figyelmen kívül hagyták vagy elvetették, mint egy udvarias társaságban tett ízléstelen megjegyzést.

Úgy érzem, itt az ideje, hogy újra foglalkozzunk azzal a kertetés nélkül kimondott kijelentéssel, ami sokakat oly kényelmetlenül érintett. Megérdemel némi figyelmet. Nem kérdés, hogy miért okoz kényelmetlenséget. De akkor vajon miért nem tulajdonítanak neki nagyobb fontosságot?

Voltak, akik úgy érezték, hogy az Acker által emlegetett kis áldozatoknak szentelt figyelem mellékvágányra terelné a minden emberi élet szentségéről folyó vitákat. Egy gyerek az gyerek, függetlenül attól, hogy a sejtjeit vagy szerveit milyen stádiumban távolítják el, a *méhen belül* vagy *kívül*, életképes állapotban, vagy még az előtt, a halál beállta előtt vagy után.

Másrészt sokan vonakodtak Acker állításának ismétlésétől további nyomozás nélkül. Nyilvánvalóan a túlzások megnyirbálhatják az ember hitelét, és ha valaki erkölcsi magaslaton akar állni, a szavahihetőség számít.

Mégis, lehetnek még mélyebb okai is annak, hogy félresöpörjék azt az állítást, miszerint a gyerekeket élve darabolják fel. Ha igaz, akkor az könnyen felboríthatja erkölcsi normáink érzékeny egyensúlyát. Végül is, mindent szépen kigondoltunk úgy, hogy megnyugtató legyen és a lelkiismeretünk is elfogadja.

Szenzációhajászás vagy igazmondás?

Sejtvonalak készítésekor a sejteket úgy tenyésztik, hogy továbbra is növekedjenek és szaporodjanak laboratóriumi környezetben, néha hosszú ideig is. Bevallom, megnyugvással olvastam, hogy bár sok oltóanyagot magzati sejtek felhasználásával fejlesztettek ki, azok a sejtvonalak gyakorlatilag ősrégiiek voltak. Azoknak, amelyeket a 70-es és 80-as években hoztak létre, már nagyon kevés közülük van azokhoz a gyerekekhez, akikből származnak. Azt

² A LifeSiteNews.com egy színvonalas internetes, nonprofit hír portál, főleg a kultúra, az élet és a család témakörében. Zsidó-keresztény alapokra támaszkodik, és tiszteli az általános erkölcsi értékeket. Cikkeit részrehajlás nélkül közli, olyannyira, hogy a YouTube-ról is letiltották. Olvasói elsősorban az észak-amerikai kontinensen találhatók, de nemzetközileg is jól ismert. Szolgáltatásai ingyenesek napi e-mail tájékoztatóval vagy a honlapjuk látogatásával (<https://www.lifesitenews.com/>).

³ <https://www.lifesitenews.com/blogs/the-unborn-babies-used-for-vaccine-development-were-alive-at-tissue-extraction/>

mondják nekünk, hogy a HEK 293 és a PER.C6 magzati sejtvonal létrehozásához mindössze két abortuszra volt szükség. Továbbá, mivel ez a két sejtvonal halhatatlan, azt mondják, hogy ez a sajnálatos eset nem fog többet megtörténni.

Ez mind nagyon ügyesen van becsomagolva. Miért is izgatná föl magát bárki is két, évtizedekkel korábban történt abortusz miatt, amikor milliók életének megmentéséről lehet szó?

Így, bár elvből határozottan ellenzem az etikailag kifogásolható vakcinákat, érzelmileg nem érintett komolyan a kérdés. Semmi esetre sem éreztem olyan megrázkódtatást, mint amikor először láttam az újságcímet: „Még élő magzatokból eltávolított szöveteket használnak az oltóanyag fejlesztésben.” Az első gondolatom az volt, hogy egy ilyen döbbenetes cím mögött megbízható forrásoknak kell lenniük. Ezeknek keresése során olvastam Acker 2021. január 11-én Westennel folytatott interjújának szövegét,⁴ valamint az azt követő cikkeket, amelyekben Acker válaszol a kritikákra és az interjú nyomán felmerült további kérdésekre. Azután beszéltem vele, hogy részletesebben megvitassuk a dolgot.

Azt az egyetlen megdöbbentő állítását akartam megvizsgálni – mintegy megállítani a filmet és felnagyítani a filmkockát. Azután megkérdezni: olyan dolog ez, amit csak úgy elhessegethetünk? Erkölcsei kérdés-e, amiről szó van? Vagy csak pusztán szenzációhajhászás? Vagy azzal, hogy utánajárunk, csak feleslegesen izgatjuk magunkat olyasvalami miatt, ami már számunkra kielégítő módon lezárult?

A halk szavú biológus és korábbi vakcinakutató Ackerről nehezen feltételezhető, hogy szenzációhajhász. És Acker nem szemellenzős védőoltás tagadó. Ellenkezőleg: tudományos karrierjét etikus forrásból származó vakcinák fejlesztésének kívánta szentelni. E célból biológia szakot végzett, biológiai kutatásokban vett részt a St. Louis-i Washington Egyetemen, egy rövid ideig gyógyszerkutatásban dolgozott a Pfizernél, majd az Amerikai Katolikus Egyetemen mesterfokú biológusi diplomát szerzett.

A Katolikus Egyetemen végzett doktori tanulmányai során szembesült a magzati sejtkutatás igazi arcával. Döbbenet vette tudomásul, hogy a kutatási projekt, amelyen tanulmányainak keretében dolgozott, a HEK 293 sejtvonalat használja.

A HEK 293 sejtvonal egy 1972-ben Hollandiában abortált magzat veséjéből származik. A sejtvonalat „halhatatlannak” mondják, mivel a sejtek látszólag korlátlanul osztódnak. Frank Graham biológus alkotta munkatársa, Alex Van der Eb által kitenyésztett sejtekből. A HEK 293 sejtvonal ma gyakorlatilag mindenütt jelen van, számtalan gyógyszer és még több hétköznapi termék – mint például élelmiszer-adalékanyagok – fejlesztése és tesztelése során használják.

De a legtöbben a Pfizer, Moderna és AstraZeneca COVID-19 oltások körül zajló etikai viták nyomán ismerik a nevét.

2001-es tanúvallomásában Van der Eb a következőket mondta a HEK 293 létrehozásáról: „Az ismeretlen családi háttérű magzat veséjét valószínűleg 1972-ben szerezték. A pontos dátumot már nem tudjuk. A magzat, amennyire emlékszem, teljesen normális volt. Semmi baja nem volt. Az abortusz okát nem ismerem. Akkor valószínűleg tudtam, de mindezek az információk már elvesztek.”⁵

Acker, miután elolvasta Alvin Wongnak *The Ethics of HEK 293* című cikkét⁶, úgy érezte, hogy lelkiismerete nem engedi olyan kutatásban részt venni, amelyik a HEK 293 magzati

⁴ <https://www.lifesitenews.com/opinion/a-hill-worth-dying-on-expert-explains-how-aborted-baby-cells-taint-covid-vaccines/>

⁵ Alex van der Eb, Testimony before the Vaccines and Related Biological Products Advisory Committee, May 16, 2001.

⁶ Alvin Wong, MD, “The Ethics of HEK 293,” [The National Catholic Bioethics Quarterly](#), Volume 6, Issue 3, Autumn 2006. A cikk címe magyarul: A HEK 293 etikája.

sejtvonalat használja. A témavezetője nem volt hajlandó figyelembe venni vallási meggyőződését, így ez Acker doktori tanulmányainak végét jelentette. Ez az esemény némi önvizsgálathoz vezetett a Katolikus Egyetemen, és átmenetileg betiltották azokat a kutatásokat, amelyek magzati sejtvonalakat hasznosítottak, Acker pedig „persona non grata” lett, mivel a doktori programban résztvevő kollégái kutatásuk szüneteltetésére kényszerültek.

Ma Acker tanár és „*A védőoltások katolikus szemmel*” című könyv szerzője (Vaccination: a Catholic Perspective, Kolbe Center for the Study of Creation, 2020).⁷ A vékony kötetet olyan forrásnak tekintik, amelyik érint minden lehetséges vitás témát az oltásokkal kapcsolatban, és amit egy átlag katolikus anya oda tud adni az orvosának, hogy megkérdezze, mit gondol róla.

Acker tanulmányai és kutatómunkája értékes, sőt egyedülálló perspektívát biztosítanak a vakcinafejlesztés területén. Belülről ismeri a témát, a tudós és a buzgó katolikus nézőpontját egyesíti.

A január 11-i egyórás adásban Westen és Acker számos vakcinával kapcsolatos kérdést vitatott meg. De Acker kijelentése valahol az interjú derekán, háttérbe szorított minden más kérdést. Elmondta, hogyan szereztek a sejteket a HEK 293 és hasonló sejtvonalak számára: „Ezeket a gyerekeket császármetszéssel hozzák világra. Az újszülöttek még élnek, dobog a szívkük, amikor a kutatók kezdik eltávolítani a szöveteket. Nem alkalmaznak fájdalomcsillapítót, mert az használhatatlanná tenné a szöveteket, amelyekre a kutatóknak szükségük van. Tehát vágják a szöveteket, mialatt a csecsemő még életben van, és szörnyű fájdalmai vannak... ez az egészet még szadistábbá teszi.”

Ismervén Acker hozzáértését, nem intézhettem el egyszerűen azzal, hogy ez az egész csak kitalálás a részéről. De saját magam akartam megvizsgálni a forrásait. Amit eddig olvastam a magzati sejtvonalak és a COVID oltások erkölcsi vonatkozásairól, semmi ilyesmit nem említettek a sejtvonalak eredetével kapcsolatban. Valójában a legtöbb cikk kifejezetten szenvtelennek tűnt, és mind megegyezett abban, hogy a pusztá tényeknél nem közölt többet.

Bármely abortusz szörnyű bűntett, mindegy, hogy mennyire fejlett a magzat, mindegy, hogy mik a körülmények. Viszont itt valami különösen borzasztó dologról van szó, amit legjobban Acker szava ír le: „szadisztikus”.

Vakcina, abortusz és fajnemesítés

Acker meggyőződött, hogy állításai messze nem feltételezések, hanem a tudomány, a vakcinaipar és a vakcinaipar történetének alapos ismeretén alapuló kijelentések. Egy komor telefonbeszélgetés folyamán sorra vettük a forrásait. Közülük sok elsődleges forrás volt orvosi és tudományos szakirodalomból. A történeti kutatásokat a *Children of God for Life* (Isten gyermekei az életért) nevű szervezetnek köszönhetően végezte,⁸ amely 1999 óta gyűjti az adatokat azokról az oltásokról, amelyek magzati sejtekből származó sejtvonalakat használnak.

Bebarangoltuk a vakcinakutatás sötét és nyugtalanító területeit, kezdve az 1930-as évekkel és a vakcinafejlesztés mesterművére, Salk és Sabin polio oltására összpontosítva.

A XX. század első felének orvosi irodalma meglepően őszinte és nyílt volt a módszereit illetően. Acker az oltások úttörője, Albert Sabin (1906–1993) egyik cikkéből vett idézettel kezdte. Ő és más vírus elleni vakcinákat kutató tudósok azzal a nehézséggel kerültek szembe, hogy ellentétben a baktériumokkal, a vírusok magukban nem tudnak szaporodni, élő sejtekre

⁷ A magyar fordítás megtalálható a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtárban a <http://www.ppek.hu/k1133.htm> címen.

⁸ <https://cogforlife.org/vaccine-overview/>.

van szükségük. Állatok, például majmok szöveteinek használata a kísérletekben kockázatos volt a fertőzőség lehetősége miatt, ezért az emberi magzatok szöveteivel kezdtek dolgozni. Sabin ezt írja a polio oltás kutatásának korai, kritikus szakaszáról: „Új utakat kerestünk, amikor császármetszéssel kioperált 3-4 hónapos emberi magzatokkal dolgoztunk. (A szerzők a Bellevue Kórházban működő Dr. Lance Monroe-nak köszönhetők az ebben a vizsgálatban használt két embrió.) Az agyat, köldökzsínort, tüdőt, veséket, májat és a lépet hűtőszekrényben tartottuk, innen vettünk három napos időközökben kis mennyiségeket a táptalaj elkészítéséhez.”⁹

Meglepődtem ezen az idézeten, ami 1936-ból származik, jóval korábbról, mint ahogy az abortuszt legalizálták az Egyesült Államokban. Acker rámutatott, hogy az „elmebeteg és gyengeelméjű nőknek” fenntartott New York-i Bellevue Kórháznak mondott köszönet fontossággal bír. Ez és a császármetszésre utalás – amit az orvosi szakirodalom „hasi hiszterotómiának”¹⁰ is nevez – nyilvánvalóvá teszi az „eugenikai mozgalommal való kapcsolatot”. 1931-re már 38 állam alkalmazta az Eugenikai Sterilizálási Modelltörvényt, amely kötelezővé tette a „tenyésztésre” alkalmatlannak bizonyuló sterilizálását. Bár az abortusz akkor illegális volt az Egyesült Államokban, a létező jogi kettős mérce megengedte azoknak, akiket az eugenikai mozgalom „gyengeelméjűnek” ítélt, és ezek az abortuszok gyakran sterilizálással párosultak.

Azután Acker halkan ezt mondta: „Remélem, nem fogom elsírni magam, amikor ezt felolvasom.” Idézet a *Canadian Journal of Medical Science* nevű kanadai orvosi szaklapból, 1952-ből: „Két és féltől öt hónapos korú embriók érkeztek a Toronto General Hospital nőgyógyászati osztályáról. Steril tartályba helyezték, és azonnal átszállították őket a szomszédos Hospital of Sick Children kórház víruslaboratóriumába. Nem volt köztük macerált állapotú magzat¹¹, és soknak még vert a szíve, amikor a víruslaborba érkezett.”¹²

Ismét egy eugenikai kapcsolat: a Toronto General Hospital szülészeti osztályának vezetője egy időben a neves eugenikus Dr. Helen MacMurchy (1862–1953) volt, aki kidolgozta Kanada évtizedeken keresztül érvényben levő eugenikai politikáját. Ezen a helyen sterilizálták azokat a nőket, akiket alkalmatlannak találtak az anyaságra, és gyermeküket abortálták, hogy megakadályozzák egy újabb gyengeelméjű generáció létrejöttét.

Folytatva beszélgetésünket, Acker idézett egy 1952-es cikkből, amelyik a polio vírusok tenyésztésével foglalkozik: „[A szöveteket] steril körülmények között távolították el a terápiás javallatokra végzett hasi hiszterotómia során. 12-től 18 hetes magzatokkal dolgoztak. Néha halvaszületett magzatokból vagy koraszülöttek boncolásából is nyertek szöveteket... A vírus tartós szaporítására irányuló kísérletekben háromfajta magzati anyagot használtak: bőr-, kötőszövet- és izomelemeket; bélszövetet és agyszövetet. Az embrionális szöveteket a következőképpen készítették elő: amikor csak lehetett, a magzatot steril körülmények között kivették a magzatburokból, steril törülközőbe csavarták és 5 °C-on tartották a boncolásig.”¹³

⁹ Albert B. Sabin, Peter K. Olitsky, “Cultivation of Poliomyelitis Virus in vitro in human embryonic tissue” *Proceedings of the Society for Experimental Biology and Medicine*, 1936, 34:357–359.

¹⁰ A hiszterotómia a méhüreg sebészi megnyitására és a magzat (többnyire halott), a placenta és annak tartalmának kézi eltávolítására vonatkozik. Ugyanaz az eljárás, mint a császármetszés, de a cél más. A hiszterotómia késői abortusz, míg a császármetszés célja élő gyermek világra segítése.

¹¹ A kémiában lágylítási eljárás, itt az anyaméhben elhalt magzat testének a magzatvíz áztatására történő fellágyulását, elváltozását jelenti.

¹² Joan C. Thicke, Darline Duncan, William Wood, A. E. Franklin and A. J. Rhodes; “Cultivation of Poliomyelitis Virus in Tissue Culture; Growth of the Lansing Strain in Human Embryonic Tissue,” *Canadian Journal of Medical Science*, Vol. 30, pg 231–245, 1952.

¹³ Thomas H. Weller, John F. Enders, Frederick C. Robbins and Marguerite B. Stoddard; “Studies on the Cultivation of Poliomyelitis Viruses in Tissue Culture: I. The Propagation of Poliomyelitis Viruses in Suspended Cell Cultures of Various Human Tissue”, *Journal of Immunology*, 1952.

Néhány orvosi szakkifejezés használata elködösítheti az egyszerű tényeket. „Azt mondja – kérdeztem elszörnyedve – hogy ezek a 3-4 hónapos magzatok élve megszülettek, és még éltek, amikor a laborba küldték őket...?” Acker befejezte a mondatomat: „Berakták őket egy steril tartályba és átszállították a laboratóriumba. Aztán felboncolták őket.”

Aztán pontosított: „Valószínűleg a szervek eltávolítása volt a halál közvetlen oka, bár még olyan fejletlenek voltak a magzatok, hogy biztos úgyis meghaltak volna.” „Hogy lehet ezt abortusznak nevezni? – kérdeztem. – Ez gyermekgyilkosság, vagy még rosszabb: élve boncolás.” Erre így válaszolt: „Ezt nevezik eufemizmusnak. Ez az a szó, amelyik nem idézi fel a brutalitását annak, ami történik.”

Acker tovább magyaráz: „Ahogy nem lehet egy halott szervet átültetni egy élő testbe, sejtvonalat sem lehet csinálni halott szövetekből. Az a csecsemő nem volt halott, amikor a hűtőszekrénybe tették.” A magzati szövetek előállítását „módszeresen kell végrehajtani, hogy olyan szövetet – élő szövetet – eredményezzen, amilyenre ezekhez a kísérletekhez szükség van. Ezek nem elszigetelt esetek voltak, hanem szerves részei az orvosi kutatásoknak, amelyeket az 1950-es és 60-as években folytattak.”

A spontán abortuszok, a vetélések, általában nem szolgálnak jó magzati szövetekkel – mondta Acker – mert a magzat gyakran meghal valamikor még a szülés előtt. Ezért nagyon valószínűtlen, hogy a vetélés olyan friss szövetet adna, amilyen a sikeres sejtenyésztéshez kell, és „még ha minden más feltétel megvolna is, az anya hozzájárulását abban a pillanatban nem lehet kérni.” Az is valószínű, hogy valami genetikai rendellenesség, betegség vagy bakteriális szennyezés alkalmatlanná teszi a spontán vetélésből származó szövetet.

A vakcinakutatásban használt szövetek tenyésztésének területén végzett úttörő munkájukért ezek a tudósok 1954-ben Nobel díjat kaptak. A díj átvételekor mondott beszédében Thomas Weller beismerte, hogy „zavaros vizekben halásznak”, amikor magzati „bél, máj, vese, mellékvese, agy, szív, lép és tüdő” szöveteket használnak a polio vírus tenyésztésére.

Szükségtelen volt, hogy Acker tovább sorolja a döbbenetes részleteket. Magam kutattam tovább utánuk, és nem volt nehéz megtalálnom őket.

Az első egy beszámoló Stanley Plotkintól és kollégáitól a rubeola vakcina kidolgozásáról 1969-ből: „A tenyésztésre szánt szövetek egy rubeola miatt abortált magzat szerveiből származtak, a 27. abortált magzattól a sorban... A magzatot sebészeti úton abortálták az anya [rubeola] betegségének 17. napján, és szerveit azonnal eltávolították.”¹⁴

Ugyanaz a cikk elmondja, hogy az eredményül kapott rubeola oltóanyagot „philadelphiai árvákon tesztelték”. A szegénytelen eugenika jellemzi az egész XX. századi vakcinakutatást. Plotkin, akit a rubeola vakcináért végzett munkája nyomán „az oltások keresztapjának” neveznek, 1973-ban a *New England Journal of Medicine* lapban így írja le filozófiáját: „Az a kérdés, hogy kísérleteinket teljes értékű felnőtteken és olyan gyermekeken végezzük, akik várhatóan a társadalom hasznos tagjai lesznek, vagy olyan gyermekekkel és felnőttekkel kezdjük, akik külsőre emberek, de a társadalom számára haszontalanok.”¹⁵

Ennek megfelelően Plotkin orron keresztül adható rubeola vakcinájának szabadalmi beadványából kiderül, hogy először értelmi fogyatékos, testi fogyatékos, árva és süket gyerekeken tesztelte, csak azután iskolás gyerekeken.¹⁶

Legalább kilencvenkilenc előre kitervelt abortuszt végeztek Plotkin rubeola vakcinájának

¹⁴ G. Sven, S. Plotkin, K. McCarthy, “Gamma Globulin Prophylaxis; Inactivated Rubella Virus; Production and Biological Control of Live Attenuated Rubella Virus Vaccines,” *American Journal of Diseases of Children* Vol. 118, Aug. 1969.

¹⁵ Letter to the editor, “Ethics of Human Experimentation,” Dr. Stanley Plotkin, *New England Journal of Medicine*, #593, 1973.

¹⁶ U.S. Patent Application, Intranasal immunization against rubella, 1968.

kutatása és kidolgozása során: ebből harminckettőt a magzati sejtvonalak sikertelen sorozatához, hatvanhetet a rubeola vírus izolálásához.¹⁷ Az eredményül kapott vírustörzset a kísérletek száma szerint nevezték el „RA 27/3”-nak, azaz „rubeola abortusz, huszonhetedik magzat, harmadik szövetvétel”.¹⁸

Míg Plotkin módszeresen leírta a munkája során végzett abortuszokat, a későbbi források kevésbé nyíltak, inkább ködösíteneek – mondta Acker. A *Roe v. Wade*¹⁹ után, 1973-ban, nem lehetett elvárni, hogy a tudományos társadalom többre fogja becsülni az emberi életet, mint a bírósági döntés előtt. De, miután évtizedekig folyt a magzat kutatás a szövetségi kormány anyagi támogatásával, a 70-es évek elején néhány megdöbbentő hír került nyilvánosságra: Svédországban élő, abortált magzatokon kísérleteznek, Pittsburgh-ben még mozgó újszülötteket jég közé csomagolnak és viszik a kutató laboratóriumba, a Yale egyetemen kísérleti céllal élő magzatokat boncolnak. A közfelháborodás a szervátültetéssel kapcsolatosan magzati szövetekkel végzett kutatások felfüggesztéséhez vezetett, ami több mint tizenöt évig érvényben maradt, de a magzati szövetek kutatásának más területeit ez a rendelkezés nem érintette.²⁰

Le a nyúlüregbe²¹

Még sok kérdésem volt, tehát visszamentem az internet nyúlüregébe. Tényleg nyúlüreg volt, amely egy valószínűtlen világba vezetett, ahová minden utazás kijózanító és nagyon kimerítő volt. Az egyik cikk vezetett a másikhoz. Világossá vált, hogy milyen keveset tudok az abortusziparról. Keresztülvergődtem sok olyan dolgon, amit egyszerűen nem akartam tudni, nem akartam látni, aztán pedig el akartam felejteni. Voltak ösvények, amelyek elvezettek abortusz módszerek és protokollok, szövet gyűjtések szomorú katalógusához; mások ablakot nyitottak a szervadományozások és szervátültetések világába. Gyakran jártam olyan helyeken, ahol nyilvánvalóan már jártak előttem. Kiderült, hogy mások éveken keresztül lelkiismeretesen kutattak és írtak a magzati szövetek kutatásáról és a vakcinaiparról. Csak az volt érthetetlen számomra, hogy jól dokumentált, hivatalos adatokkal alátámasztott és nem feltételezéseken vagy homályos pletykákon alapuló kutatásaik miért nem váltak szélesebb körben ismertté, még azok között sem, akik lelkes életpártiak és egyébként jól informáltak voltak.

Néhány magzati szövetekkel kapcsolatos kutatásokról szóló beszámoló őszintesége szürreális volt, pedig az 1970-es évek elején a tudományos világ egyre szűkszavúbbá vált. A fellelt cikkek nem mindegyike szólt oltóanyag kutatásról, de mindegyikben közös vonásként ott voltak az élő, az abortuszt túlélő csecsemőkkel végzett megdöbbentő kutatások.

Ebben a párhuzamos világban az újságok tárgyilagosan írtak a magzatok élveboncolásáról, ahogy a *San Francisco Chronicle* 1973. április 19-i száma az *Élő magzatokon végeznek operációkat* című cikkében: „Dr. Jerald Gaull Finnországba tett rendszeres látogatásai alkalmával radioaktív vegyszereket fecskendez frissen abortált

¹⁷ “Aborted Fetal Cell Line Vaccines And The Catholic Family, A Moral and Historical Perspective,” [Children of God for Life](#)

¹⁸ S.A. Plotkin et al., “Attenuation of RA 27/3 Rubella Virus in WI-38 Human Diploid Cells,” *American Journal of Disabilities of Children* 110.4 (October 1965): 381–382.

¹⁹ Precedens értékű bírósági ügy, amelyben 1973. január 22-én az amerikai Legfelsőbb Bíróság 7:2 arányban úgy döntött, hogy alkotmányos jog a terhesség megszakítása.

²⁰ From the *amici curiae* brief in support of the National Abortion Federation’s suit against David Daleiden, the Center for Medical Progress, Biomax Procurement Services, LLC, and Troy Newman and the Center for Medical Progress, June 7, 2016.

²¹ Utalás Lewis Carroll *Alice Csodaországban* című művére. A főhős, Alice álmában belezuhan egy nyúlüregbe, és egy abszurd, valószínűtlen mesevilágba kerül.

magzatok gyenge köldökszínójába. A magzat minden esetben messze túl éretlen az életben maradáshoz, de az alatt a rövid idő alatt, amíg a szíve még dobog, dr. Gaull, aki a Staten Islandon működő szellemi fogyatékos gyerekekkel foglalkozó kutatóintézet²² főmunkatársa, operációkat végez rajta, hogy kísérleti célokra kivegye az agyát, tüdejét, máját és veséjét.”

A cikk így folytatódik: „Dr. Robert Schwartz, a Cleveland Metropolitan General Hospital gyermekosztályának vezetője hasonló célokkal jár Finnországba. Miután a magzat megszületik és a köldökszínórral még az anyához kapcsolódik, dr. Schwartz vért vesz tőle. Majd, a köldökszínór elvágása után, «a lehető leggyorsabban» operációkat végez ezen az abortált élőlényen, hogy más szöveteket és szerveket is eltávolítson belőle.”

Dr. Gaull magyarázata erre így hangzik: „Azzal szemben, amit mi próbálunk csinálni, sokkal inkább erkölcstelen, az etika iszonyú kiforgatása, ha ezeket a magzatokat szokás szerint a szemétegetőbe dobják, ahelyett, hogy hasznos információk szerzésére használnák.”

A cikk, amelyik az ilyen kutatások finanszírozásának esetleges korlátozását tárgyalta, nyíltan és erkölcsi elítélés nélkül taglalta ezt a kutatást.

Az anyagi támogatás potenciális korlátozása megint egy hosszú utazásra vitt, a magzati szövetek kutatásával és a belőlük fakadó etikai problémákról szóló cikkek, tudományos értekezések, kongresszusi kihallgatások hosszú sora következett. A javasolt szövetségi korlátozásokról szóló vitát leleplező erejűnek találtam.

A *Hastings Law Journal*²³ egy 1988-as cikke feltételezi, hogy szövetek eltávolítása élő, ám életképtelen magzatokból már gyakorlat: „Talán az a leghelyénvalóbb szövetségi korlátozás, amely megtilt minden olyan elő, ám nem életképes magzatokon történő, *méhen kívüli* beavatkozást, ami idő előtt a magzat halálához vezetne. Ez a tilalom azért lenne jelentős, mert az átültetendő magzati agyszövet eltávolítása siettetni a magzat halálát. Így tehát, ha ilyen korlátozást vezetnének be magzati szövetek átültetésére, az megtiltaná az agyszövetek eltávolítását, és potenciálisan más szöveteket is élő, de nem életképes magzatokból.”²⁴

A Batelle-Columbus Laboratories gyógyszergyár egy 1976-os jelentése méltatta az élő magzatokkal folytatott kutatás szerepét négy orvosi területen: a magzatvíz vizsgálatban, légzési distressz szindróma kutatásában, és – ami e cikk vonatkozásában érdekes – a rubeola és az Rh vakcina²⁵ fejlesztésében. „A négy kiválasztott esetről készült tanulmányból nyilvánvaló, hogy az *élő emberi magzatokon végzett kutatások mindegyikben jelentős szerepet játszottak*.”²⁶ A jelentés ellenzi az ilyen kutatások korlátozását.

Nyúlüregbeli kóborlásaimnak ezen a pontján még mindig a valószerűtlenség nyugtalanító érzésével küszködtem. Talán félreértettem valamit. *Élő emberi magzatokon végzett kísérletek? Nincsenek törvények az ilyesmire?* Sok szó esik a magzatok használatáról és kutatásáról az Egyesült Államokban. De míg a rá vonatkozó állami korlátozások szigorodnak és enyhülnek attól függően, hogy ki ül a Fehér Házban, az élő, nem életképes emberi magzatokon végzett kutatás nyilvánvalóan folytatódik azzal a céllal, hogy a lehető legfrissebb szövetmintákat szerezzék meg átültetés vagy kutatás céljára. Ez történhet állami támogatás nélkül, más országokban folytatott kutatás által, vagy egyszerűen annak a néhány kritikus percnak az elködösítésével, ami a magzat megszületése és a szövetmintáknak a laboratóriumba való megérkezése között eltelik. Ahogy Suzanne Rini újságíró az 1993-ban

²² New York State Institute for Basic Research in Mental Retardation on Staten Island.

²³ A Kaliforniai Egyetem legrégebbi, 1949 óta működő jogi lapja.

²⁴ Mark W. Danis, “Fetal Tissue Transplants: Restricting Recipient Designation,” *Hastings Law Journal*, 7-1988.

²⁵ Az Rh-összeférhetetlenség fennállása esetén alkalmazott, olyan antitesteket tartalmazó oltás, amelyek megakadályozzák az anya szervezetének reakcióját a magzat Rh-pozitív vérséjtjeire.

²⁶ Batelle-Columbus Report. [“Appendix to “Research on the Fetus”](#)

megjelent *Beyond Abortion: A Chronicle of Fetal Experimentation*²⁷ című könyvében írja: „Kutatók ..., akik hiszterotómiából és második trimeszterben végzett abortuszokból szerzik a szöveteket (hírhedten olyan módszerekkel, amelyek élő csecsemőket eredményeznek), gátlástalanul azt állítják, hogy a szövetek «halott magzatból» származnak. Van egy közbenső állapot, amiről kevesen beszélnek.”²⁸

Julie Kent, angol szociológus a magzati szöveteken Angliában folytatott kutatásokról mondja: „a jelenlegi gyakorlatot «szankcionált be-nem-tartás» jellemzi...”²⁹ Úgy tűnik, ugyanez a helyzet az Egyesült Államokban is.

A szankcionált be-nem-tartás egész magas szintekig is terjedhet, ahogy azt egy, a Food and Drug Administration-t³⁰ is érintő magzatcsempészési ügy bizonyítja. 2012 és 2018 között az FDA dollárok ezreit költötte a humanizált egerekkel kapcsolatos kísérletekhez szükséges máj- és csecsemőmirigy szövetek beszerzésére. A Judicial Watch³¹ nevű jogi „számon kérő” csoport által megszerzett sok száz e-mail dokumentálja a megrendeléseket 16. és 24. hét közötti emberi magzatok szöveteinek szállítására „frissen, nedves jég közé csomagolva”.³²

Másrészről, természetesen vannak ipari szabványok, mint az „elfogadott klinikai gyakorlat”, a „helyes gyártási folyamatok szabályai”, és hasonló. Hamar rájöttem, hogy ezek a szabályok a megrendelőket védik, és a termék minőségét hivatottak biztosítani, a magzat védelméhez semmi közük. A „közvetlenül boncolva” és „friss” kifejezések gyakran előfordultak, általában az „anyagok és módszerek” címszó alatt. Ismétlem, a cél a megrendelő megnyugtatása volt afelől, hogy a termék kifogástalan.

Bolond beszéd

„– Nem értem – jegyezte meg Alice.

– Hát persze hogy nem érted – vágott szavába a Kalapos megvető fejmozdulattal.”³³

A tudományos és orvosi kutatás szókinccse eufemisztikus – enyhén szólva is. Akárcsak Alice, aki próbálta megérteni a Kalapost, egy laikus olvashatja a kutatási beszámolókat anélkül, hogy teljesen tudatában lenne annak, hogy valójában miről is van szó. Például „izolál” azt jelenti, hogy „levág”, ugyanúgy az „elkülönít”. A szakirodalom, még akkor is, ha nem emberekről beszél, kerül bizonyos kifejezéseket. Így aztán egy vemhes patkányt, miután a méhét altatásban eltávolították, nem megölnék, hanem „feláldoznak”.

Így töprengtem tehát egy beszámoló felett, amiben a *Liver Transplantation*³⁴ folyóirat magzati májsejtek nyerésére szolgáló technikát ír le. A szóban forgó eljárást „tizenöt orvosi javaslatra végzett abortuszból származó szövetek felhasználásával végezték”. A cikk leírja „a magzati portális véna mikrosebészeti technikával végzett kanülálását”³⁵, majd a magzati máj ezt követő *in situ*³⁶ vaszkuláris perfúzióját 18 hetes és idősebb magzatok esetében”.³⁷ A továbbiakban részletezi a szövetek elkülönítésére, majd a máj eltávolítására szolgáló eljárást.

²⁷ Magyarul: *Túl az abortuszon: A magzati kísérletek krónikája*.

²⁸ Suzanne Rini, *Beyond Abortion: A Chronicle of Fetal Experimentation*, TAN Books; 1993.

²⁹ “Julie Kent et al, *Forgotten Fetuses – A Sociocultural Analysis of the Use of Fetal Stem Cells*.”

<https://www.york.ac.uk/res/sci/projects/res340250002kent.htm#abstract>

³⁰ Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hivatal az Egyesült Államokban.

³¹ Magyarul: Jogi figyelő.

³² Edie Heipel, “[Federal Government Caught Buying ‘Fresh’ Flesh Of Aborted Babies Who Could Have Survived As Premies](#)”, The Federalist, April 15, 2021.

³³ Lewis Carroll: Alice Csodaországban, 7. fejezet, „Bolondok uzsonnája”. Kosztolányi Dezső fordítása.

³⁴ Magyarul: Májátültetés.

³⁵ Műanyag cső bejuttatása egy érbe üreges tű segítségével.

³⁶ Az eredeti helyen.

Gyanúmat igazolta egy tankönyv, amely pontosabban úgy írta le az eljárást, mint egy „Öt lépésből álló, *in vivo*³⁸ perfúziós módszer, amely a köldökzsinór vénájának kanülálásával késő második trimeszterbeli magzatok májsejtjeinek izolálására szolgál”.³⁹

Lefordítva: Tizenöt élő magzataból az abortuszt követően májszöveteket vettek. Az *in vivo* (élő szervezetben, élőben) kifejezés megerősítette, hogy a mikrosebészeti műveleteket és a májszövetek eltávolítását élő csecsemőkön végezték.

Bár a májsejteket nem sejtenyésztes, hanem átültetés céljából vették, az indok ugyanaz volt: a cél a lehető legfrissebb szövetek nyérése.

Kutatásaimban ettől a ponttól kezdve a hitetlenkedés uralkodott. Egyszerűen nem hittem el, amit az interneten olvastam. Néhány kattintás, és máris birtokomban volt a *Hepatocyte Transplantation*⁴⁰ egy példánya, amelyben a 283. oldalon megtaláltam az *in vivo* eljárás leírását, és hozzá színes illusztrációkat a 288. oldalon.

Azoknak, akik nem tudósok, a nem embereken végzett kutatásokról szóló beszámolók olvasása segíthet a tisztánlátásban. Így, amikor láttam egy jelentést egy szív összejt kutatásról, amelyben emberi magzatok szívét egy Lagendorff szerkezethez kapcsolták, hogy a szív verését a testen kívül mesterségesen fenntartsák, először nem is gondoltam arra, hogy ezeknek a szíveknek élő testekből kellett származniuk. Miután olvastam arról, hogy élő patkányok szívét érzéstelenítés alatt kivették egy hasonló kísérlet céljára, rájöttem, hogy a patkányokat a műtét után, nem pedig előtte segítették halálba.⁴¹

A laboratóriumi állatok szöveteinek eltávolításáról szóló beszámolók általában megemlítik az állat halálát, és azt, hogy a halál a szövetvétel előtt vagy után következett be. Néha részletesen leírják, hogyan ölték meg az állatot. Emberi vonatkozásban a jelentések nem beszélnek az abortált magzat életjeleiről, sem a haláláról. Vajon miért nem említik a magzat halálát, különösen, amikor megszerveztek egy ép magzatot eredményező abortuszt?

Mégis, a második trimeszterben lévő magzatok vizsgálata azt mutatja, hogy a medián⁴² túlélési idő a méhen kívül, beavatkozás nélkül körülbelül 1 óra. Egy angol tanulmány szerint 1306 20. és 23. hét között élve született csecsemőből – bár sok perccen belül meghalt –, a 20 hetesek között a medián túlélési idő 80 perc volt, a 23 heteseknél 6 óra. (Ebből a tanulmányból kizártak 437 csecsemőt, akik túléltek a terhességmegszakítást).⁴³

Összefoglalva: a vakcinaipar régóta fennálló, aggasztó kapcsolatban áll az abortusziparral, és ez a kapcsolat ma is erős. Az embereket gyakran megnyugtató félígazságokkal etetik, sőt bebeszélik nekik, hogy az abortusz, ami a mai vakcinákat adja nekünk, csak valami aberráció, vagy mód arra, hogy egy elkerülhetetlen tragédiából valami jó is származzon.

Mégis néhány kitaró hang továbbra is ragaszkodik ahhoz, hogy a valóság sokkal ijesztőbb. De vajon nem túloznak-e? Vitathatatlan és az orvosi szakirodalom által bizonyított tény, hogy az 1930-as évektől kezdve a mai napig előre megtervezett abortuszokat végeznek azzal a céllal, hogy ép, élő magzatokhoz jussanak. Az is jól dokumentált tény, hogy a tudósok nem riadnak vissza élő csecsemők kutatási célokat szolgáló feldarabolásától. Valószínű, esetleg biztos, hogy ez a brutális tevékenység vezetett a mai vakcinákhoz használt sejtvonalak megalkotásához? Acker és más szakértők szerint igen, hivatkozva arra az

³⁷ Bruno Gridelli et al, [Efficient Human Fetal Liver Cell Isolation Protocol Based on Vascular Perfusion for Liver Cell-Based Therapy and Case Report on Cell Transplantation](#) *Liver Transplantation*, October, 2011.

³⁸ Élő testben.

³⁹ *Hepatocyte Transplantation*, part of the *Methods in Molecular Biology* series, No. 1506, Nov. 2016.

⁴⁰ Májsejt átültetés.

⁴¹ [Center for Medical Progress, PPFA v. CMP Trial Summary](#)

⁴² A medián az az érték, aminél az adatok fele kisebb és a fele nagyobb.

⁴³ PI McFarlane, S Wood, J Bennett, “Non-viable delivery at 20–23 weeks gestation: observations and signs of life after birth” *BMJ Journals, ADC Fetal and Neonatal Edition*, Vol. 88, Issue 3.

egyszerű elvre, hogy élő sejtek nem származhatnak halott testből.

Tudom ezt bizonyítani? Nem minden kétséget kizáróan. Mégis világos, hogy az élő, nem kívánt gyermekeken – a személynek nem tekintett embereken – a kísérletek sok év után ma is folynak. A bizonyítékok rendelkezésére állnak annak, aki meg akarja találni őket.

Második rész: Alapelvek

„Élnek, amikor a kutatók kezdik eltávolítani a szöveteket.” Pamela Acker biológus ezt írta az abortált csecsemőkről, akiknek szöveteiből magzati sejtvonalak⁴⁴ készítenek. A Lifesite Newsnak adott 2021. januári interjújában Acker az Egyesült Államokban jelenleg használatos COVID-19 vakcinákról beszélt, amelyek mindegyikének valamilyen módon köze van a magzati sejtvonalakhoz. Acker 2012-ben inkább felhagyott a doktori címéhez szükséges kutatásaival, mintsem az 1972-ben abortált kislány veséjéből származó „halhatatlan” HEK 293 sejtvonallal dolgozzon.

Cikkem első részében megvizsgáltam Acker kijelentésének közvetett bizonyítékait, ellenőriztem a forrásait, majd saját kutatást végeztem a vakcinaiparnak az abortusszal fennálló kapcsolatáról. Átverekedtem magam tudományos beszámolókon, kongresszusi tanúvallomásokon, újságcikkeken és a magzati szövetek kutatásával foglalkozó könyveken.

Minden alkalommal, amikor az internetes nyúlüregbe⁴⁵ vettem magam, valami bizonyítékra számítottam arra nézve, hogy az állítás egyszerűen szenzációhajhászás. Ám minél többet tanulmányoztam a kérdést, annál inkább meggyőződtem arról, hogy az élő, abortált csecsemők szöveteinek felhasználása már közel egy évszázada része a vakcinakutatásnak és vakcinagyártásnak.

Acker bemutatta a vakcinák történetét a vakcinaipar saját szavain keresztül. Az 1930-as évektől kezdve tudományos közlemények dokumentálják a vakcinakutatás szolgálatában végzett egyik abortuszt a másik után. A legőszintébb, a *Canadian Journal of Medical Science*⁴⁶ 1952-ben megjelent tanulmánya abortált magzatokról ír, akiknek a szíve még vert, amikor a laboratóriumba vitték őket. Ezután Acker forrásait használtam kiindulópontként a saját kutatásomhoz. Gyakran visszaléptem a kutatás során, ahogy jobban megértettem az orvosi biológiai kifejezéseket, és megfejtettem a tudományos zsargont. Kutatásom korántsem volt teljes, de meggyőződtem arról, hogy Acker állításai nem voltak túlzások.

Az újságírói pontosság kedvéért azonban visszatértem egy kulcsfontosságú kérdéshez: egyetlen feljegyzés sem utal arra, hogy a csecsemő, akinek a sejtjeiből előállították a HEK 293 sejtvonalat, élt volna veséjének eltávolításakor. Ezen felül meg akartam győződni arról, hogy ennek az apró gyermeknek a rövid élete fájdalommentes volt.

Maga Acker hajthatatlan volt. A HEK 293 eredetét körülvevő rejtély ellenére „hangsúlyoznunk kell: elhalt szervet nem lehet élő testbe átültetni, elhalt szövetből nem lehet sejtvonalat létrehozni.”

Acker ezután Dr. Gonzalo Herranzt, spanyol orvost és bioetikust idézte, aki az Életvédő Pápai Akadémiának és az UNESCO Nemzetközi Bioetikai Bizottságának volt a tagja, az Európai Parlament tanácsadójaként működött, és hatvanöt cikke jelent meg a patológia területén. A híres író, nemzetközileg ismert előadó és bioetikai tanácsadó, a Navarrai Egyetem Patológiai Anatómia tanszékének professzor emeritusa 2021. május 20-án halt meg. Tehát sejt- és szöveti rendellenességeket tanulmányozott, és kiváló szakértője volt ennek a területnek.

Pietro Croce olasz tudós a *Vivisection or Science*⁴⁷ című könyvében idézte Herranzt: „...ahhoz, hogy tenyésztésre alkalmas embriósejteket nyerjünk, előre eltervezett abortuszt

⁴⁴ Genetikailag viszonylag homogén, megfelelő körülmények között korlátlan ideig fenntartható sejt kultúra.

⁴⁵ Ismét utalás Lewis Carroll *Alice Csodaországban* című művére.

⁴⁶ Kanadai orvostudományi folyóirat.

⁴⁷ Magyarra fordítva: Élveboncolás vagy tudomány.

kell végrehajtani, meg kell választani az embrió korát, és még *életében* el kell távolítani a szöveteket, amiket majd a táptalajba teszünk.”⁴⁸

Herranz kijelentése talán a legtekintélyesebb alátámasztása annak az elvnek, hogy élő sejteknek élő szervezetekből kell származniuk. Vannak mások is, például C. Ward Kischer amerikai embrióológus, aki *The Media and Human Embryology*⁴⁹ című munkájában az abortált csecsemők szerveinek átültetéséről ezt írja: „Az igazság az, hogy *elhalt* szövettel semmit sem lehet kezdeni. A transzplantációnak *élő sejteket kell* tartalmaznia, és ezt egyedül úgy lehet biztosítani, hogy azok *élő* magzatokból származnak.”

Kischer ezt a magzati sejt kutatással kapcsolatban csak kis mértékben módosította: „Ahhoz, hogy 95%-ban élő sejteket kapjunk, az abortusz után öt percen belül biztosítanunk kell a szövetek életben tartását. Egy órán belül a sejtek olyan mértékben károsodnak, hogy használhatatlannak válnak.” Ez a hihetetlenül rövid idő az előbbi megkülönböztetést feleslegessé teszi, ha figyelembe vesszük azt a további időt, ami a műtéthez, a szövetet éltető folyadékok hozzáadásához és a szervek eltávolításához szükséges.

Alvin Wong, akinek *The Ethics of HEK 293* címmel 2006-ban megjelent cikke⁵⁰ vezette Ackert a doktori címért folytatott munkájának feladásához, ugyanígy ír:

„Ha az embrió vagy a magzat még tényleg életben van, miközben kiveszik belőle a szövetet, akkor az, aki ezt végrehajtja, még súlyosabb erőszakot követ el egy másik élő emberrel szemben. Ez megtörténhet, mert – úgy tűnik – tudományos követelmény a szövet életképes állapotban tartása, hogy alkalmas legyen a kutatásra.”

Saját kutatásom során beszéltem Dr. Paul Byrne neonatológussal⁵¹, aki a Catholic Medical Association⁵² korábbi elnöke, és szaktekintély az agyi halál és a szervátültetés kérdésében.

– Igaz – kérdeztem –, hogy sikeres magzati sejt vonalakhoz a szövetmintákat élő csecsemőkből kell beszerezni?

– Igen – válaszolta Byrne –, a csecsemőnek életben kell lennie, amikor megkezdődik az élő szövetek kinyerése. ... A halál után nem pusztul el minden sejt azonnal, lásd például a csontvázat. De, amikor megkezdődik az abortusz és a boncolás a szervek és szövetek „aratására”, a gyermek él.

Még lényegre törőbben tettem fel a következő kérdést:

– Igaz, hogy a sikeres magzati sejt vonalak szövetmintáját élő gyermekektől kell venni? Nem nemrég meghalt, hanem a szövetek és szervek begyűjtésekor még élő gyermekektől?

A válasza:

– A csecsemő életben van, amikor feldarabolják, hogy szerveket és szöveteket nyerjenek belőle.

Amikor megjegyeztem, hogy az orvosi szaknyelv néha nagyon ködös, Byrne szárazon ennyit mondott: „Az ördög elveti a zavarkeltés magjait. Végül is ő a hazugság atyja.”

Dr. Keith Crutcher, a Cincinnati Egyetem idegsebészeti professzora 1993-ban foglalkozott ezzel a kérdéssel: „Fontos megértenünk, hogy a magzatnak vagy a kívánt szervnek élőnek kell lennie ahhoz, hogy felhasználható donor legyen. Van azonban némi nézeteltérés az «élő» fogalmával kapcsolatban. A hagyományos biológiai definíció magában foglalja az anyagszere, a növekedés, a légzés stb. fogalmát. Természetesen az abortusz előtt a

⁴⁸ Pietro Croce, *Vivisection or Science*, pp. 99–108, Zed books, 2000.

⁴⁹ <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1080/00243639.1998.11878410?journalCode=lqra>.

⁵⁰ Alvin Wong, MD, “The Ethics of HEK 293,” *The National Catholic Bioethics Quarterly*, Volume 6, Issue 3, Autumn 2006. A cikk címe magyarul: A HEK 293 etikája.

⁵¹ Az újszülöttek egészségével az élet első 28 napjában foglalkozó orvos.

⁵² Magyarra fordítva: Katolikus Orvosok Szövetsége. Amerikai és kanadai katolikus orvosok, fogorvosok és egészségügyi szakemberek szervezete.

magzat megfelel mindezen kritériumoknak. A magzati szövet transzplantációra való alkalmassága attól függ, hogyan nyerik ki a magzataból. Az ideális szövet az ép, élő magzataból nyert szövet.”⁵³

Kitervelt abortuszok

Herranz kijelentése találóan megvilágítja azt, amit Acker a szövetnyerés céljából „kitervelt” abortusznak nevez. Az 1970-es években bevezetett proszttaglandin-abortuszok⁵⁴ helyettesítették az addig általános hiszterotómiát – vagy miniatűr császármetszést –, mint a magzati szövetek kinyerésének „ideális” módját. A proszttaglandinnal beindított szülés módszere valóban forradalmasította a magzati szövetek felhasználásának területét. A kutatók gyorsan rájöttek, hogy a proszttaglandinos abortusz eredményeként kezdetben „félelmetes komplikációnak” tekintett élveszületés valójában nagy segítség a számukra: „Prosztaglandinnal úgy lehet lebonyolítani az abortuszt, hogy a magzat életképesen születik, abban az értelemben, hogy még órákig, vagy egy napig is életben marad.” – írja Dr. Kurt Hirschhorn genetikus és gyermekorvos egy a *National Observer*⁵⁵ 1973. április 21-i számában megjelent cikkben.

A digoxint⁵⁶ és más késői abortusznál általánosan használt magzatölő szereket nem használják, ha a magzati szöveteket kutatási célokra szánják, mert „megváltoztatják a sejtek morfológiai⁵⁷ tulajdonságait, életképességét és az RNS⁵⁸ minőségét”⁵⁹, ezzel korlátozva a szövetek kísérleti célokra való alkalmasságát. Egy e-mailben, amit az FDA-alkalmazott Dr. Kristina Howard kapott a humanizált egerekhez használt magzati szövetek ügyében, Perrin Larton, az Advanced Bioscience Resources⁶⁰ kutatója így panaszkodik: „ezen a héten négy 21 hetes esetünk volt, amik mind digoxint kaptak szerdán, így szöveteik használhatatlanok.”⁶¹

Ackert bírálata érte, amiért határozottan állította, hogy a magzati szöveteket császármetszés útján szerzik be. A lényegen ez nem változtat, Acker a standard eljárást írja le, amely számos tudományos munkában megtalálható. A hiszterotómia, a terhességmegszakítás vagy D&X⁶² (azaz tágitás és eltávolítás, amit virágnyelven „tágítás” és „ultrahangos valós idejű megjelenítés”-nek is neveznek) közös célja, hogy friss szervekkel rendelkező ép magzatot eredményezzenek.

⁵³ Crutcher, Keith A., “Fetal Tissue Research: The Cutting Edge?”, *Linacre Quarterly*, Vol. 60: No. 2, Article 4. <https://journals.sagepub.com/doi/10.1080/20508549.1993.11878198>

⁵⁴ A proszttaglandin a szervezetben természetesen előforduló anyag, és a méhnyak tágulását, valamint a méh összehúzódását okozza. A gyógyszeres terhességmegszakításban használják.

⁵⁵ Amerikai hetilap, kiadta a Dow Jones & Company 1962–1977.

⁵⁶ Késői – második és harmadik trimeszterben végzett – abortuszoknál használt anyag, amely rendszerint a magzat halálát okozza.

⁵⁷ A sejt alakjára, méretére, alkotóira vonatkozó jellemzők.

⁵⁸ Ribonukleinsav.

⁵⁹ Noah Gimbel, “Fetal Tissue Research and Abortion: Conscription, Commodification, and the Future of Choice”, *Harvard Journal of Law and Gender*, Vol. 40, Winter 2012.

⁶⁰ Magyarra fordítva: Fejlett Biotudományos Források. 1989 óta Kaliforniában (USA) működő alapítvány, amelynek célja magzati szervek és szövetek biztosítása orvosi biológiai, tudományos és oktatási célokra.

⁶¹ Edie Heipel, “Federal Government Caught Buying ‘Fresh’ Flesh Of Aborted Babies Who Could Have Survived As Premies”, *The Federalist*, April 15, 2021.

⁶² Partial-Birth Abortion Ban Act of 2002: Hearing Before the Subcommittee on the Constitution of the Committee on the Judiciary, House of Representatives, One Hundred Seventh Congress, Second Session, on H.R. 4965, July 9, 2002.

Lehet érvelni azzal, hogy a D&X abortusz esetén nem távolítanak el szerveket, amíg a magzat él. Igaz, a D&X eljárás – más néven részleges születési abortusz⁶³ – azzal leplezi a gyermekgyilkosságot, hogy a magzatot akkor ölik meg, amikor még részben a szülőcsatornában van. Akárhogy is, mint minden olyan abortusznál, ahol a cél létfontosságú magzati szervek nyérése, a D&X abortusz lényeges része a szövetszerzési eljárásnak olyannyira, hogy a magzat minden bizonnyal a szövetek eltávolításába hal bele.

Ugyanez mondható el a második trimeszterben általánosan használt D&E, a „tágítás és kiürítés abortuszlól”⁶⁴, amit „feldarabolásos” abortusznak is ismernek. A szövetszerzésre – nyilvánvaló okokból – nem mondható ideális módszernek, mégis használják. A magyarázat egyszerű: nagyon ritkán fordul elő, hogy az abortuszt végző személy „magzati pusztulást idéz elő” a D&E elvégzése előtt. És ahogy a magzati szövet szállító James Bardsley mondja: „meglehetősen friss szövetekre van szükség, a halál beállta után csak néhány perc időnk van a szövetek feldolgozására.”⁶⁵

A Bioethics Defense Fund (BDF)⁶⁶ által megfogalmazott jogi álláspont szerint: „Azoknak a meg nem született gyermekeknek szerveivel, szöveteivel, sejtjeivel való kereskedés, akiknek halálát közvetlenül az indukált abortusz okozta, sérti a halott donor elvét... mert (a) a meg nem született magzat életben van, amikor helyzetváltoztatásáról és összezúzásáról az abortuszt végző személy dönt azzal a céllal, hogy hibátlan magzati szívet, tüdőt, májat, agyat és más szerveket és szöveteket nyerjen; és (b) a magzat pozíciójának megváltoztatása és összezúzása a mellkas alatt vagy fölött annak érdekében, hogy ép magzati szerveket szerezzenek, a halálát okozzák egy élő embernek, akinek a szerveivel azután kereskednek.”⁶⁷

A BDF elnökhelyettese, Dorinda Bordlee arra biztatott, hogy vizsgáljam meg jobban a „feldarabolásos” abortuszt, ami egy különösen kegyetlen módja a tervezett, magzati szövetek szerzésére irányuló abortusznak. Amikor ezt tettem, borzadva olvastam Anthony Kennedynek, az amerikai Legfelsőbb Bíróság tagjának leírását: „A magzat sok esetben ugyanúgy hal meg, ahogy egy felnőtt ember vagy egy gyerek halna meg: elvérzik, amint tagonként szétszaggatják.” Még hozzátette, hogy a szívverés ultrahang segítségével észlelhető még akkor is, amikor „a magzat testének nagy részét már eltávolították”.⁶⁸

Hátborzongató pontossággal leírva: a kutatásra (például humanizált egerekbe való átültetésre vagy sejtvonalak kitenyésztésére) szánt magzati szerveket olyan élő magzatokból is kinyerhetnek, akiket D&E (feldarabolásos) módszerrel abortáltak. Az abortuszt úgy intézik, hogy a kívánt szervek ne károsodjanak.

Így keletkeznek a sejtvonalak. Nem szabad megengednünk, hogy viszolygásunk mentális fátylat borítson az elrettentő részletekre a valódi helyzet megértésének kárára.

A szervátültetésekkel való párhuzam

Visszatérve ahhoz az elvhez, hogy élő sejteket csak élő testből lehet venni, jobban megértjük az összefüggéseket, ha kicsit közelebbről megnézzük a szervátültetéseket. A kutatásra szánt szövetek és szervek esetében ugyanazok a tényezők fontosak, mint amik a

⁶³ A részleges születési abortusz (angolul partial-birth abortion) nem elfogadott orvosi kifejezés, és nem használja az abortuszzakemberek vagy az egészségügyi közösség egésze.

⁶⁴ <https://www.prochoiceamerica.org/state-law/louisiana/>

⁶⁵ G. Kolata, „Miracle or Menace?”, Redbook, Sept. 1990.

⁶⁶ Magyarra fordítva: Bioetikai Jogvédő Alapítvány.

⁶⁷ Dorinda Bordlee, „Post-Abortion Organ Harvesting Ban: BDF Model Bill Enacted,” (June 23, 2016).

⁶⁸ Supreme Court Justice Anthony Kennedy, [dissenting opinion](#) in *Stenberg v. Carhart*, June 2000.

szervátültetésnél számítanak: a donor egészsége, a szervek életképessége és az átmeneti idő az adományozótól a laboratóriumig vagy a befogadóig.⁶⁹

A létfontosságú szervek átültetése olyan bonyolult feladat, hogy a szerveket általában agyhalott, de még szívveréssel rendelkező donorokból veszik. Vegyünk egy szervadományozást, ahol a donor halálát tekintve megfelel a szokásos definíciónak: DCD (Donor after Cardiac Death, azaz a donornál beállt a szívhalál). Az orvosi szakirodalom bővelkedik a DCD donoroktól származó szervek átültetésének tárgyalásában: nem egyszerű probléma, sem orvosilag, sem etikailag. Valóban, semmi sem egyszerű a tudományos kutatásra vagy átültetésre alkalmas szervek kinyerésében. Az az időablak, amin belül az életben tartó gépről éppen lekapcsolt DCD donorból kivesznek egy létfontosságú szervet, rendkívül szűk; az eljárás olyan előkészületeket és pontos időzítést igényel, amiket bonyolultságuk miatt itt nem részletezhetünk. Röviden: a paciens már elő van készítve a műtetre, amikor az életben tartó gépet kikapcsolják; az operáló orvosok is készen állnak, az órát lesve, hogy a létfontosságú szerveket a szívhalált követő néhány percen belül eltávolítsák.

Mivel a HEK 293 körül oly sok vita zajlik, nézzük meg a veseátültetést közelebbről. A létfontosságú szervek közül a kutatásra vagy átültetésre váró vesét viszonylag hosszabb ideig lehet életképes állapotban tartani. Azonban az, hogy a vese a testen kívül hosszabb ideig képes életben maradni, nem jelenti azt, hogy egy szívveréssel nem rendelkező tetemben maradhat hosszabb ideig, és még mindig alkalmas marad átültetésre. Ellenkezőleg: a vesét a szívhalált követő néhány percen belül kell eltávolítani és gondoskodni az állapotának megtartásáról. Ennek elmulasztása esetén oxigénhiány okozta iszkémiás⁷⁰ károsodás keletkezhet benne már a szívverés teljes leállása előtt is.⁷¹

Még nem létfontosságú szervekből származó szöveteket is – amilyen a magzati retina, amit a PER.C6 sejtvonalhoz használtak – a halál beállta után egy órán belül el kell távolítani ahhoz, hogy a sejtenyészeten tovább éljen. Ez visszautal a Dr. Paul Byrne által kimondott elvre: „Az ember maradványaiban folyamatos pusztulás, széthullás, romlás követi a halált. Ezt nem lehet megállítani. A szervek, szövetek és sejtek különböző iramban bomlanak... Amikor egy szervet, szövetet vagy sejtet átültetésre, szövettenyésztésre vagy replikációra használnak, mindig szükséges az életfenntartó oxigénellátás, amint az eljárás megkezdődik, és tartania kell egészen a szerv, szövet vagy sejt kinyeréséig...”⁷²

Célunknak megfelelően feltételezzük, hogy az abortusz eredményeképpen élve született csecsemő hasonló a DCD donorhoz. Naivitás azonban azt feltételezni, hogy az apró, nem is embernek tekintett magzat a donorhoz hasonló gondos ellátásban részesül, ezért el kell ismernünk annak valószínűségét, hogy a szervek gyors eltávolítása a még élő csecsemőből történik.

⁶⁹ McCarthy, Janine, Edward LeCluyse, Sharon Presnell, Gina Dunne Smith, Timothy L. Pruett, Ann Lam, Elizabeth Baker, Thomas Buersmeyer, and Kristie Sullivan, [“Increasing the Availability of Quality Human Tissue for Research”](#), *ALTEX – Alternatives to Animal Experimentation* Vol. 37, No.4, 2020.

⁷⁰ Elégtelen vérellátással kapcsolatos.

⁷¹ Luciano De Carlis, Riccardo De Carlis, Paolo Muiesan, [“Past, Present and Future of Donation after Circulatory Death in Italy”](#), March 12, 2019.

⁷² Peng-Yi Zhou, Guang-Hua Peng, Haiwei Xu, Zheng Qin Yin, [“c-Kit+ cells isolated from human fetal retinas represent a new population of retinal progenitor cells”](#), *Journal of Cell Science*, 2015.

A hipotermia⁷³ be nem vallott szerepe

Kutatásaim során néha azon kaptam magam, hogy a mások által már megtett lépéseket ismétlem. Számos életpárti kutató gondosan dokumentálta a még nem életképes, élő magzatokkal végzett kísérleteket. Nagy volt a kísértés, hogy kizárólag az ő kutatásaikra támaszkodjam, mégis eredeti forrásokat kerestem, amikor csak lehetett.

Ez a hozzáállás hasznosnak bizonyult, amikor megpróbáltam felkutatni egy gyakran használt idézetet az ausztrál immunológus és bioetikus Peter McCullagh-tól. McCullagh 1987-ben megjelent *The Foetus as Transplant Donor* (A magzat mint szervadományozó) című könyve már nincs nyomtatásban, és szinte lehetetlen megszerezni. Kétségbeesetten kerestem, míg végül egy barátom előásott egy példányt a számomra.

Érdekes módon, a kérdéses idézetet végül is nem találtam meg. Mindazonáltal McCullagh minden részletében alapos, kitűnő könyve megerősítette sok saját következtetésemet, kezdve a szervátültetés és a vakcinakutatás párhuzamaival. A könyv végigköveti a magzati szövetek használatának történetét a vakcinaiparban; leírja, hogyan szerzik a friss magzati szöveteket sejtenyésztés céljára a prosztaglandin-abortusz és hiszterotómia útján; és dokumentál élő, még életképtelen korú magzatokkal végzett kísérleteket. McCullagh gyanúsra találja, hogy a tudományos beszámolók nem részletezik, hogy mi történik az élve született magzattal a születés és a kísérletek között, „amikor a magzat túlélési idejét a hiszterotómia után észszerűen inkább órákban, mint másodpercekben lehet mérni.”⁷⁴

McCullagh azután egy lépéssel tovább megy. A nem életképes magzatoknak – mondja – rendkívüli tűrőképességük van a hipotermiával szemben. Ráadásul „a méhen kívüli magzat életjelei sokkal fogékonyabbak külső hatásokra, mint a felnőtté.” Továbbá: „A magzat bármilyen fokú hűtése... várhatóan hátráltatja a magzati szövetek romlását. A hűtés ugyanakkor csökkenti azoknak az életjeleknek az érzékelhetőségét, melyek a születéskor nyilvánvalóak voltak. Talán nem túlzás azt állítani, hogy bizonyos körülmények között egy leendő donor szakértelemmel végzett lehűtése (talán azzal a szándékkal, hogy ne kelljen foglalkozni vele) kényelmesen kettős célt szolgálhat.”⁷⁵

Más szóval: a hűtés – még az is, ami esetleg a szülőszoba levegőjét hűti – elnyomja a magzat életjeleit, de meg is hosszabbítja az életét.

McCullagh hivatkozik egy 1961-es kísérletre, amelyben 23 még nem életképes magzatot tanulmányoztak különböző hőmérsékleti viszonyok között. Normális testhőmérsékleten (37 °C) a magzat körülbelül 3 óráig élt. Amikor viszont 4 °C-ra csökkentették a hőmérsékletet, „a magzat túlélési ideje 1-2 órával meghosszabbodott.”⁷⁶

Amikor ezt olvastam, Acker kijelentése jutott eszembe: „A magzat nem volt halott, amikor a hűtőszekrénybe tették.” Szinte újra hallottam a felháborodást a hangjában. Egy a polio vírus tenyésztésével foglalkozó 1952-es cikkből olvastam fel, amely leírta, hogyan abortáltak, majd tároltak feldarabolásukig 12-18 hetes magzatokat. Most már értettem, miért állította olyan határozottan: „Amikor csak lehetett, az embriót steril körülmények között távolították el a magzatburokból, egy steril kendőbe takarták, és 5 °C-on tartották szétszabdalásáig, ami általában a hiszterotómiát követő 1-3 órán belül történt, de egyszer

⁷³ Hipotermia a normálisnál alacsonyabb testhőmérséklet.

⁷⁴ Peter J. McCullagh, *The Foetus as Transplant Donor: Scientific, Social and Ethical Perspectives*. John Wiley and Sons, 1987.

⁷⁵ Ugyanott 115. oldal.

⁷⁶ S. Kullander and B. Sundén, [“On the survival and metabolism of normal and hypothermic pre-viable human foetuses”, Journal of Endocrinology](https://joe.bioscientifica.com/view/journals/joe/23/1/joe_23_1_010.xml), Vol. 23, Issue 1, Sept. 1961, https://joe.bioscientifica.com/view/journals/joe/23/1/joe_23_1_010.xml

előfordult sikeres vírustenyésztés egy olyan embrióból származó szövetben, akit 24 órán keresztül *egészben* tároltak 5 °C-on.”⁷⁷

A még nem életképes magzat halálának megállapításával járó nehézségek azokat a sürgősségi osztályokon dolgozó orvosokat juttatják eszembe, akik vonakodnak halottnak nyilvánítani a páciens, amíg a hipotermia el nem múlik. Ha ezt párba állítjuk azzal a kísértéssel, hogy az életet kutatási céllal meghosszabbítsuk, ahogy ezt a fenti idézet mutatja, eredményül McCullagh legmeggyőzőbb érvelését kapjuk a magzati szövetekkel való kereskedelem ellen.

Nagy a valószínűsége, hogy a magzati szövetek eltávolítása az esetek többségében akkor történik, amikor az abortuszt túlélő magzat még él. Ezt a számos tudományos munkában dokumentált gyakorlat igazolja, valamint azok a követelmények, amelyek a sikeres sejtenyésztés vagy szervadományozás feltételei. Ha ehhez még hozzáadjuk az életképes kornál fiatalabb magzatok különleges alkalmazkodását az őket körülvevő hőmérséklethez, akkor egy olyan képet kapunk, amit – jó lelkiismerettel – nem lehet figyelmen kívül hagyni.

A halhatatlanság mítosza

Az Ackerral folytatott beszélgetésem és az azt követő kutatásaim sok feltevésemet megváltoztatták. Mégis, tudván, hogy bizonyos sejtvonalak, köztük a HEK 293, halhatatlanok, nem feltételezhetjük, hogy a kereslet új magzati szövetek iránt nem fog növekedni? Lehet, hogy éppenséggel *csökkenni* fog? Ha az ember túljut a sejtvonalak előállításának körülményein, bizvást gondolhatja, hogy a sajnálatos eset nem fog többé előfordulni.

Fontos megjegyezni, hogy sok vakcina olyan sejtvonalakból származik, amelyek *nem* halhatatlanok. A jól ismert polio, MMR, bárányhimlő és más vakcinák a WI-38 és MRC-5 sejtvonalból származnak, amelyeknek egyike sem halhatatlan, bár állítólag csaknem végtelen számú sejtet tudnak termelni egyetlen forrásból.

Ami az úgynevezett halhatatlan sejtvonalakat illeti, Acker szerint a „halhatatlan” kifejezés félrevezető. Ezeket a sejtvonalakat „halhatatlannokká” tették (immortalizálták), de valójában nem halhatatlanok, bár az élettartamuk meghatározatlan: hosszabb, mint a primer sejt kultúráknak.⁷⁸ Ha közvetlenül a testből kivesznek sejteket és nem immortalizálják őket, akkor csak rövid ideig fognak élni egy Petri-csészében. Ha immortalizálják őket, akkor rengeteg sejtet fognak termelni életük során, de nem fognak örökké élni. Végül is meghalnak, és nem lehet őket tovább tenyészteni. És ekkor majd új sejtvonalra lesz szükség.

Ami a sok vakcinához és millió más termékhez használt HEK 293 sejtvonalat illeti, ahogy Acker mondja, „ez egy nagyon sikeres immortalizálás volt. Egyes sejtvonalak tovább élnek, mások rövidebb ideig, csak úgy, ahogy az egyik ember tovább él, mint a másik... Ez a sejtvonal történetesen nagyon jól sikerült.”

Bár sokan készpénznek veszik egy sejtvonal „halhatatlanságát”, a tudósok beismerik, hogy nem jelent szó szerinti halhatatlanságot. Sejtbiológus és úttörő vakcinakutató Leonard Hayflick (a WI-38 emberi magzati sejt törzs létrehozója) beismerte, hogy az „állítólag »halhatatlan« sejtvonalakat, mint a HeLa,⁷⁹ amit évtizedek óta folyamatosan tenyésztnek, de

⁷⁷ Thomas H. Weller, John F. Enders, Frederick C. Robbins and Marguerite B. Stoddard; [“Studies on the Cultivation of Poliomyelitis Viruses in Tissue Culture: I. The Propagation of Poliomyelitis Viruses in Suspended Cell Cultures of Various Human Tissue”](#); *Journal of Immunology*, 1952.

⁷⁸ Az eredeti szervből, szövetből frissen eltávolított sejtekből készült kultúra.

⁷⁹ A legrégebbi és leggyakrabban használt emberi sejtvonal. Henrietta Lacks 31 éves amerikai méhrákban szenvedő nőtől származó sejtekből létesítették 1951-ben.

sohasem tanulmányoztak, mint egyedi kultúrát, nem lehet halhatatlannak feltételezni.”⁸⁰ Majd így folytatta: „Egy későbbi feltételezés a magzati őssejteknek tulajdonított halhatatlanságot, de a bizonyíték, hogy ezeket a sejteket éveken keresztül folyamatosan lehet szaporítani úgy, hogy megtartják eredeti tulajdonságaikat, még genetikai rekombináció⁸¹ nélkül is, még várat magára.” Mindkét fajta sejtvonalban, mondja Acker, „mutációk halmozódnak fel hosszú időn át tartó laboratóriumi tenyésztés esetén.”

Tehát folyamatos kereslet van mind a véges, mind a halhatatlan emberi magzati sejtvonalak iránt. „Amíg abortált magzatok sejtjeit használják az oltóanyagokban, addig lesz igény további magzati sejtvonalakra,” jósolja Acker. „Akik azt mondják, hogy nem így lesz, azok járatlanok az érintett tudományokban.”

Illusztrációként Acker egy új emberi magzati sejtvonalat említ. Az előregedett és kifogyó félben lévő MRC-5 sejtvonal pótlására a Kínában kifejlesztett Walvax-2 kilenc abortuszt igényelt. Végül egy három hónapos leány magzat szolgáltatotta a sejteket. Indukált szülési módszert választottak, hogy ép magzatot kapjanak. A kutatási jegyzőkönyv leírja, hogy indukciós szülési módszert használtak és „a frissen abortált magzat szöveteit azonnal a laboratóriumba küldték, hogy a sejteket előkészítsék.”⁸²

Az abortuszipar és szövetségei bizvást remélhetik a magzati szövetek iránti kereslet növekedését: „A tudósok biztosak benne, hogy a magzati szövetek megnyitják az utat a preventív orvoslás kiterjesztéséhez, új vakcinák fejlesztéséhez és napjaink legsúlyosabb betegségeinek kezeléséhez. A kutatás folyik, és irányait a globális egészségügyi krízisek szabják meg.” Ez a mai vilájárvány fényében prófétainak hangzó kijelentés a National Abortion Federation⁸³ által a David Daleiden⁸⁴ által alapított Center for Medical Progress⁸⁵ ellen 2016-ban indított bírósági perben szereplő *amicus curiae*⁸⁶ beadványból származik.⁸⁷

A kerék újra feltalálása és etikus alternatívák

A katolikusok évek óta viaskodnak az emberi magzati sejtvonalakból származó oltóanyagok problémájával. Mégis, az etikus alternatívák száma sajnálatosan alacsony.

Acker ezt részben annak tulajdonítja, hogy a vakcinafejlesztés próbálgatáson alapul. „A vakcinakutatásban nincsenek lefektetett szabályok arra, hogy hogyan kell vakcinát fejleszteni. Ha úgy tetszik, nem érvényesülnek az orvosi kutatás legfontosabb elvei. Az ember csak kipróbál valamit, hogy vajon hatásos-e. Ha valami működik egy abortált magzat sejtvonalán, akkor a legokosabb, ha abortált magzati sejtvonalat használ, mert a tapasztalatok szerint az működik. Etikus forrásból származó sejtvonal használata gyakran a kerék újra feltalálásával egyenlő. Egy szekuláris kutató szemében nincs semmi értelme.”

⁸⁰ Leonard Hayflick, [“The Illusion of Cell Immortality”](#), *British Journal of Cancer*, Nov. 2000.

⁸¹ A genetikában az a jelenségekgyűjtés, amelynek során a meglévő tulajdonságokat kialakító örökítő tényezők újrarendeződnek, és ezzel új génkombinációkat hoznak létre.

⁸² Bo Ma, et al, [“Characteristics and Viral Propagation Properties of a New Human Diploid Cell Line, Walvax-2, and its suitability as a candidate cell substrate for vaccine production”](#), College of Life Sciences, Wuhan University, 2015.

⁸³ Magyar fordításban: Országos Abortusz Szövetség: abortusz szolgáltatók professzionális szövetsége.

⁸⁴ Amerikai abortusz-ellenes aktivista. Született 1981-ben.

⁸⁵ Magyar fordításban: Orvostudományi Haladási Központ. David Daleiden által 2013-ban alapított amerikai abortusz ellenes szervezet.

⁸⁶ Olyan beadvány, amely a bíróság figyelmét felhívja valamely, a peres felek által be nem mutatott, ki nem fejtett lényeges körülményre, amely jelentősen segítheti a bíróságot a döntéshozatalban.

⁸⁷ *Amici curiae* brief in support of the National Abortion Federation’s suit against David Daleiden, the Center for Medical Progress, Biomax Procurement Services, LLC, and Troy Newman and the Center for Medical Progress, June 7, 2016.

Acker úgy érzi, hogy van még egy másik ok is. Évekkel korábban, amikor szembesült egy etikai dilemmával, egy egyházi dokumentum – nevezetesen a 2008-ban kiadott *Dignitas Personae*⁸⁸ – nyújtott neki eligazítást. „Az Egyház világosan megmondta a *Dignitas Personae*-ban, hogy a kutatók nem használhatják ezeket a sejteket. Nagyon egyszerű. Ott van feketén-fehéren.” Viszont a közelmúltban kiadott vatikáni nyilatkozatokat kevésbé hasznosnak találja: „Az egyik legnagyobb probléma néhány mostanában kiadott, oltóanyagokkal foglalkozó vatikáni közleménnyel az, hogy nem azokhoz szól, akik valójában változtatni tudnának a dolgokon, hanem csak a padokban ülő átlag katolikusnak próbálnak némi útmutatást adni. Ez csak látszatsmegoldás, mert amikor az átlag katolikus csendben elfogadja ezeknek az oltóanyagoknak a használatát, azután pedig szóban vagy írásban valahogy tiltakozik, a tettei sokkal inkább számítanak, mint a szavai.”

Kivételes lehetőség

Másrészt viszont Acker kivételes lehetőségnek látja a mai helyzetet. Néhány évvel ezelőtt a magzati sejtek használata az oltóanyaggyártásban alig volt elismert tény. Ma végre felfigyeltek rá. „A COVID vakcina lerántotta a leplet a magzati sejtekkel való kereskedelemről. Sokan, akik még soha nem is hallottak arról, hogy abortált magzatok sejtjei vannak az oltásokban, ma már tudnak róla.” Így folytatja: „Valószínűleg ez az a vakcina, aminek a gyártása a legtöbb figyelmet kapta, mert – úgymond – a szemünk előtt készült. Mindenki lélegzetvisszafojtva várta az oltást, ami majd véget vet a lezárásoknak és a járványnak. Azelőtt az ember csak bement oltásra az orvosi rendelőbe, és egyáltalán nem gondolkodott az eredetéről. [A COVID-19 vakcinák fejlesztésével] egy időben kaptuk a legfrissebb híreket a biztonságossági és hatásossági vizsgálatokról: az egész sokkal átláthatóbb volt. Úgy gondolom, hogy ez nagyon hasznos. Felhívja az emberek figyelmét arra, hogy az oltóanyag kutatás problémákkal teli terület.”

Acker elismeréssel szól az olyan szervezetek munkájáról is, amelyen például a Children of God for Life⁸⁹, amelyik 1999 óta kongatja a vészharangot az oltóanyaggyártással kapcsolatban. Az elmúlt hónapokban hozzászoktunk ahhoz, hogy magzati sejtvonalakról olvasunk mind az egyházi, mind a világi sajtóban. Mégis, egész a közelmúltig, azokat az életpárti hangokat, amelyek arról beszéltek, hogy az oltások magzati sejtvonalakból származnak, örült rémhírterjesztőknek bélyegezték. Nem meglepő, hogy azokat, akik gyanították, hogy a helyzet még annál is sötétebb, szintén félresöpörték.

Bár a vakcinák mellett még sok más termék is használja a magzati sejtvonalat, a mai helyzet különleges abban az értelemben, hogy egyetlen termékre próbálják rábeszélni az egész lakosságot. Egy olyan iparágban, ahol általában kicsi a verseny, COVID-19 vakcinák tucatjait gyártják, még több van fejlesztés alatt, és emlékeztető oltások is vannak a láthatáron. Végző soron, a vakcinaipar, mint minden más iparág célja a pénzszerzés. Ha a fogyasztók ellenállnak, a vakcinaipar odafigyel. Itt az alkalom, hogy változtassunk. De ha az erkölcsi nyilatkozatokat csak a lelkiismeret megnyugtására szánják, helyett, hogy elismernék a megalapozott erkölcsi felháborodást, a vakcinaiparnak megbocsátható, ha figyelmen kívül hagyja őket.

⁸⁸ A Hittani Kongregáció által 2008-ban kiadott, bizonyos magzati kutatásokkal kapcsolatos etikai kérdésekre vonatkozó direktívák.

⁸⁹ Magyar fordításban: Isten gyermekei az életért; <https://cogforlife.org/>.

A közönyösség ördöge

A magzatokkal végzett kutatás hátborzongató részleteinek tudomásul vétele segít abban, hogy mind szellemileg, mind érzelmileg felébredjünk. Ackert az motiválja, hogy „az emberek annyira érzéketlenek az abortusz alapvető borzalmával szemben.” Őszintén fontolóra kell vennünk a vakcinaipar rég fennálló, gátlástalan kapcsolatát az abortusszal és függőségét a magzati szövetektől, valamint azt az általánosan használt barbár módszert, ahogy a szöveteket szerzik. Továbbra is kérdéseket kell feltennünk.

Néhány héttel ezelőtt a papunk prédikációjának témája az *aceida* – közöny, apátia, restség – volt, amit az angol nyelvben „déli ördögnek” (noonday devil) is neveznek. Hogy egy kis ebéd utáni alvásba ringasson – mondta a pap – az ördög néha magunkra hagy minket. Ott ólálkodik a háttérben, engedve, hogy békésen mindenről elfeledkezzünk. Mert ha jó emberek szemtől szembe látják az igazi gonoszt, az kizökkenti őket közönyükből. És ez az, amit az ördög legkevésbé akar.

Ezért fontos az ördögnek, hogy érzelmileg elhatároljuk magunkat minden egyes gondosan megválasztott kifejezéssel: *Történelmi sejtvonalak. Két választott abortusz. Sok generációval ezelőtti. Ősi sejtvonalak. Magzati sejtvonalak, nem magzati szövetek. Önkéntes abortusz. Távoli és közvetett kapcsolat. Távoli összefüggés.*

Ha megállnánk és aktívan harcba szállnánk, elismernénk, hogy létezik a gonosz, aki oly sokszor megvásárolta a vakcináinkat, az talán mindent megváltoztatna.

Megértem azokat, akik nem akarják a bűntudat terhét róni azokra, akiket komolyan veszélyeztet a koronavírus. De azoknak, akik fel tudják emelni szavukat – például püspökök, bioetikusok, morálteológusok – kérdéseket kellene feltenniük, és vészjelzéseket adni, amikor a vakcina–abortusz szövetségről van szó. Fel kellene háborodnunk és szégyenkeznünk kellene amiatt, hogy a tudomány emberei az orrunk előtt sokszor elképzelhetetlen kutatásokat végeznek majdnem egy évszázada.

És nagyon-nagyon kellene félnünk attól, hogy olyanokká ne váljunk, akiket Richard John Neuhaus atya⁹⁰ így írt le: „szakszerűen terelgetik útján az elképzelhetetlent a vitathatón keresztül az indokolt felé, míg végül létrejön a kifogástalan.”

⁹⁰ Richard John Neuhaus (1936–2009) amerikai konvertita katolikus pap, író.